

De vrouw in het portaal

De vrouw in het portaal

Jowin Heemskerk

Schrijver: Jowin Heemskerk
Redactie: Arjen Bakker
Coverontwerp: Jowin Heemskerk
ISBN: 9789403620282
©Jowin Heemskerk

Voor Sarah

Donderdag 9 december

Hij zag haar elke avond. Al zes avonden op rij. Hij keek dan vanuit het voorraam van zijn bovenkamer naar beneden terwijl hij, net als zij, de rook naar buiten blies.

Hij woonde er net. Zijn woning was een soort van op orde. En hij kon er wel aarden. Zo belangrijk was een woonplek niet voor hem. Vanaf dag een had hij haar zien zitten. Soms lang, soms kort. Maar altijd rokend. Ze stak de ene Lucky Strike nog net niet met de andere aan. Soms dronk ze thee, soms dronk ze witte wijn. Alleen in de ochtend niet. Rond zevenen ontmoetten ze elkaar meestal voor het eerst. Koffie, sigaret en een stille blik of een knikje, van boven naar beneden en van beneden naar boven. Net als op zijn verhuisdag. Ze was stilletjes aan het roken, zei zacht 'welkom nieuwe buurman,' en dat was het.

Hij keek graag naar haar. Hij vond haar intrigerend. Het was een stiekeme ontdekkingstocht, bijna een spionage, naar haar maniertjes. Soms keek ze kort even terug en voelde hij zich betrap. Soms lachte hij nog terug en liet dan voor even zijn blik afdwalen. Zij en haar grote ogen keken dan half argwanend en half beledigd naar zijn raam.

Als ze inhaleerde keek ze naar links, had hij geobserveerd. Als ze de rook aan de buitenlucht gaf keek ze naar rechts. Ze had een sierlijke beweging. Een die alleen bij een vrouw past.

Bedachtzaam elegant, noemde hij dat. Haar blik kon op oneindig staan, een beetje afwezig en in haar eigen cocon, zo leek het. Maar als ze keek was het raak. Dan zorgden de grote ogen dat hij schrok.

Ze droeg vaak spijkerbroeken en zwarte truien met lange mouwen waarin ze haar handen half verstopte. En als de laatste hijs van haar sigaret genomen was doofde ze die in een potje dat ze had gebombardeerd tot asbak. En dan draaide ze zich kordaat om en sloot de deur.